

15 października 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E05d

11/02

BIBLIOTEKA

Biblioteka Patentowa

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8772.

Kl. 68 c 5.

Heinrich Koch
(Beelen, Niemcy).

Zawiasa.

Zgłoszono 5 kwietnia 1927 r.

Udzielono 25 kwietnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 13 kwietnia 1926 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy zawiasy z urządzeniem do smarowania, która może być stosowana do okien, drzwi lub tym podobnych przedmiotów.

Wynalazek polega na tem, że koniec oporowy czopa obrotowego posiada znane żłobkowate zagłębienie, w które wchodzi koniec czopa nasadowego drugiej połowy zawiasy, zwężający się ku dołowi. W ten sposób oliwa wprowadzona w zwykłe stosowany sposób przez twór zbiera się w tem zagłębieniu, wskutek czego zmniejsza się nie tylko powierzchnia oporowa czopa nasadowego, lecz również i tarcie jego.

Na załączonym rysunku przedstawiono dla przykładu formę wykonania wynalaz-

ku. Rysunek ten wskazuje zawiasę częściowo w przekroju. Zawiasa składa się z dwóch połówek, z których połówka *b* posiada czop obrotowy *a* i połówka *d*—czop nasadowy *c*. Koniec oporowy czopa obrotowego *a* jest zaopatrzony w żłobkowate wgłębienie *e*, w którym umieszcza się wymienną wkładkę *f* z innego materiału posiadającą również kształt żłobkowaty. W żłobkowate wgłębienie czopa obrotowego, względnie w żłobkowatą wkładkę *f*, wchodzi czop nasadowy *c*, który posiada zwężającą się część *h*, zakończoną ostrzem *g*. Przez otwór *i*, znajdujący się w miejscu zwężenia *h* czopa nasadowego *c* w osłonie połówki *d* zawiasy, można doprowadzać

oliwę do żłobkowatego wgłębienia, w którym to miejscu, względnie we wgłębieniu wkładki, oliwa ta się zbiera, wskutek czego koniec czopa nasadowego jest stale pograżony w oliwie.

Według niniejszego wynalazku można zastosować kilka wkładek *f* tak, by przy opuszczaniu drzwi, okna lub tym podobnych ram, można było wyregulować wielkość opuszczenia.

Wynalazek umożliwia znaczne zmniejszenie tarcia w zawiasach, stosowanych przeważnie do okien lub drzwi, ponieważ ze zmniejszeniem się powierzchni tarcia, czop nasadowy pozostaje stale w oliwie. Oprócz tego powierzchnię przeciwną może stanowić wkładka z innego materiału, która może być jednocześnie zastosowana jako środek do wyrównywania różnicy w osadzeniu okna lub drzwi, powstałej wskutek ich opuszczenia się.

Zastrzeżenie patentowe.

Zawiasa do drzwi, okien z urządzeniem do smarowania, znamieną tem, że koniec oporowy czopa obrotowego (*a*) posiada znane żłobkowate wgłębienie, w którym umieszczają się wymienne wkładki z innego materiału, wykonane w kształcie takiego samego żłobkowatego stożka, w które to wkładki wstawiony jest zwężający się ku dołowi i zakończony ostrym końcem stożkowy czop nasadowy (*c*), umieszczony w górnej tulejce zawiasy, wobec czego w oliwie wprowadzonej w sposób zwykle stosowany przez otwór jest stale pograżony koniec czopa nasadowego (*c*), gdyż oliwa ta zbiera się w żłobkowatym wgłębieniu.

Heinrich Koch.
Zastępca I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

